

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg tillader mig at gøre fru Charlotte Antonsen opmærksom på, at taletiden er udløbet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare i forlængelse af hr. Kristian Thulesen Dahls indlæg – det var jo egentlig det, der var på dagsordenen – sige, at statsministerens besvarelse af forespørgslen jo er lidt særegen. Vi har faktisk stillet en række spørgsmål til statsministeren undervejs i debatten, som jeg kan forstå, at statsministeren nu ikke længere interesserer sig for.

Derfor håber jeg, at udenrigsministeren har noteret sig de spørgsmål, som vi har stillet til statsministeren, således at vi kan få dem eventuelt i en kort bemærkning et eller andet tilfældigt sted i debatten, så vi i hvert fald får dem med. Men jeg må sige, at det er en særegen parlamentarisk nyskabelse, statsministeren har indladt sig på i dag.

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. formand, jeg er så glad for, jeg får lov at holde min ordførertale. Det må så være det, der hedder B-holdet, der er i gang her.

Det går hurtigt; det var der flere ordførere, der var inde på i deres tale. Jacob Buksti startede sin tale med at sige, at det gik hurtigt. Fru Charlotte Antonsen sagde det samme, og fru Pia Christmas-Møller sagde også, at det går utrolig hurtigt.

Vi har set under et meget dynamisk finsk formandskab, at tingene går meget hurtigt. Jeg er fuldstændig enig. EU er blevet udvidet, og det fortsætter. NATO er blevet udvidet, og det fortsætter, og jeg synes også, man kan konstatere, at Danmark har fået en mere offensiv EU-politik i de senere år.

For Det Radikale Venstre er udvidelsen af EU det aller-, allervigtigste fredsskabende projekt, som er set i Europa i de sidste 50 år. Det er nu 10 år siden Muren faldt, og hvis man skal have en fornemmelse af, hvor lang tid 10 år er, så skal man snakke med unge mennesker i dag. Unge mennesker i dag, sådan i begyndelsen af 20'erne, siger: Nu gider vi ikke høre mere om den mur. Vi gider ikke høre jeres historier om, hvordan Europa i gamle dage var delt mellem et øst og et vest, og I kunne ikke dit og dat osv.

Det er fuldstændig som at høre mig selv, da jeg var ung og ikke gad høre mere om mørklægningen og rationeringsmærkerne og høkas-

serne hjemme i min fars og mors hjem, da de var unge under besættelsen.

Så der er gået så lang tid nu, at unge mennesker i dag overhovedet ikke fatter, hvordan Europa så ud blot for 10 år siden.

Derfor synes jeg, at meldingen skal være herfra, og det er også det, der er lagt op til i det forslag til vedtagelse, som jeg er medforlagsstiller til: Lad det nu blive til noget med den udvidelse i EU, lad os sørge for at få den regeeringskonference, der skal forberede udvidelsen, afviklet, lad os få nogle regler for stemmevægte i Ministerrådet, for Kommissionens sammensætning, sådan at vi er parate til at modtage de nye medlemslande i EU. Det kan ikke vente længere.

Vi er også i gang med andre vigtige ændringer i EU-samarbejdet end blot udvidelsen. Der har været afholdt et møde i Tammerfors om de retlige og indre anliggender. Det er et område, som nærmer sig konflikt med det danske forbehold.

Jeg vil gerne sige fra Det Radikale Venstres side, at vi synes, samarbejdet om de retlige og indre anliggender er utrolig vigtigt. Det er vigtigt for Europas selvforståelse, for Europas samliv med sig selv og med naboerne. Det er meget vigtigt for samarbejdet internt i de europæiske lande, og derfor synes vi også, at det vil være vigtigt at diskutere om ikke så længe igen, om vi fortsat skal opretholde vores forbehold på dette område.

Det, der så står for døren lige nu, er så de nye forslag til krisestyringsinstrumenter og forsvarsdimensionens fremtid i EU. Også her er vi i direkte konflikt med det danske forbehold, eller rettere sagt, det danske forbehold bliver aktiveret, som det hedder på nudansk, fordi det, der tages skridt til her i de kommende uger, er en konstruktion af, hvordan en kommende krisestyringsfunktion skal være inden for EU.

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at det er en risikofuld færd mellem gamle europæiske stormagtsdrømme og deraf trussel mod NATO's fortsatte eksistens, eller om man skal fortsætte med at have et større og mere solidarisk fælles forsvarssystem, som vi har i et udvidet NATO.

Statsministerens sagde i sin tale, at det ikke er en Europahær, der bliver tale om her, det er en lille styrke, som skal tage sig af Petersbergopgaverne. Det er et lille korps, som skal være parat til at rykke ud i krisesituationer.